

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 8014201124
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014201124.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a zo sudcov JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcov: 1.) Z. I., bytom M. XXXX/X, K. P., 2.) U. I., bytom M. XXXX/X, K. P., obaja zast. JUDr. Michalom Petříkom, advokátom, so sídlom Francisciho 25, Poprad, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Námestie mieru č. 3, Prešov, za účasti: 1.) ESIN group, a.s., so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica, IČO: 36 787 302, 2.) W. F., bytom W. XX, 3.) X. M., bytom G. XX, D., 4.) U. A. Z., I. XX, D. 5.) U. D. Z., bytom I. XX, D. 6.) W. W., bytom P. S. XXX 7.) U. D. P., bytom F. XX, B. 8.) C. E., bytom ul. P. X, P., Z., 9.) J. D., bytom J. T. XX, D., 10.) I. A. Z., bytom X. XXXX/XX, D. 11.) U. W. Z., bytom X. XXXX/XX, D., 12.) P. E., bytom S. XX, D., 13.) DALMOSK, s.r.o., so sídlom M. Bodického 1514/11, Revúca, IČO: 36 631 884, 14.) X. P., bytom O. S. X, I., 15.) A. E., bytom A. XXXX/XX, I., 16.) U. A. A., bytom D. XXX, Z. I., 17.) W. G., bytom I. XX, 18.) U. A. F., bytom Y. XX, Z., L. republika, 19.) RO&CO, s. r. o., so sídlom Kuklovská 495/7, Bratislava, IČO: 46 365 567, 20.) Z. A., bytom ul. X-go A. XX/X, Y., Z. republika, 21.) W. A., bytom ul. I.-D. X/XX, R., Z. republika 22.) A. W. A., bytom K. XXXX/X, D., 23.) ADVERTA SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Hledíková 3, Šurany, IČO: 35 968 087, 24.) X. A. D., bytom E. T. XX, D.-A., 25.) A. D., bytom E. T. XX, D.-A., 26.) U. W. C., bytom D. X, K., 27.) U. A. D., bytom Z. S. XXXX/X, Y.-Y., 28.) R. - S. O., bytom B. XXA., R., Z. republika, 29.) A. S., bytom B. V., R., Z. republika, 30.) U. Z. X., bytom A. X, K., 31.) X. Y. X., bytom L. XX, E., 32.) P. D., bytom ul. X. A. X, R., Z. republika, 33.) O. G., bytom Y. XX, F. Z., 34.) X. D. K., T., bytom Z. XXXX/X, I., 35.) U. B. K., bytom Z. XXXX/X, I., 36.) U. O. Y., bytom A. XXX, D. E. K., L. republika, 37.) U. Z. K., bytom D. XX, A., 38.) U. O. O., bytom S. XXX, E. P., 39.) O. A. Z., bytom I. XXXX/XX, Z., 40.) A. F. Z., bytom I. XXXX/XX, Z., 41.) P. G., bytom O. XXX/XX, K. P., 42.) po nebohej U. G., naposledy bytom O. XXX/XX, K. P. právni nástupcovia: I. M., bytom O. XXX/XX, K. P., P. G., bytom O. XXX/XX, K. P., 43.) W. G., bytom Z. XXXX/X, Z., 44.) S. G., bytom F. Q. X, S. E. K., 45.) po nebohej C. K., naposledy bytom S. XX, D. právni nástupcovia: A. P. O., bytom P. XXXX/XX, Z., A. M., bytom Y. XXXX/X, D., U. L. K., bytom S. XXXX/XX, D., A. K., bytom P. XXXX/XX, D., 46.) U. W. X. D., bytom O. XXX, K. P., ďalší účastníci v rade: 1.), 2.), 3.), 4.), 5.), 6.), 7.), 8.), 10.), 11.), 13.), 16.), 18.), 20.), 21.), 22.), 23.), 24.), 25.), 27.), 28.), 29.), 32.), 34.), 35.) v zastúpení JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou, so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2014/19361/50675/ŠSS-PB zo dňa 8. augusta 2014, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. mája 2016, č. k. 5S/61/2014-168, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. mája 2016, č. k. 5S/61/2014-168 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 5S/61/2014-168 zo dňa 25. mája 2016 postupom podľa ustanovenia § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu žalobcov o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OVBP2-2014/19361/50675/ŠSS-PB zo dňa 8. augusta 2014, ktorým žalovaný ak odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie obce Veľká Lomnica (ďalej len „stavebný úrad“) č. j. SP/60-010/12-Šk zo dňa 26. novembra 2013. Uvedeným rozhodnutím stavebný úrad podľa § 88a ods. 4 zákona č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) v nadväznosti na § 58 až § 66 stavebného zákona, v spojenom konaní s kolaudačným konaním v zmysle § 88a ods. 9 stavebného zákona, dodatočne povolil vykonané stavebné práce (zmeny stavby počas výstavby) a zároveň povolil užívať už dokončenú časť stavby „Novostavba dvoch bytových domov v Obci Veľká Lomnica“, na pozemkoch parc. č. KN-C XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX v kat. úz. K. P., bez priestorov ustupujúcich podlaží oboch bytových domov, vo vymedzenom rozsahu, pre stavebníka spoločnosť ESIN group, a.s., Považská Bystrica, so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že v konaní neúspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že stavebný úrad oznámil začatie dodatočného povolenia stavby spojeného s kolaudačným konaním účastníkom konania a dotknutým orgánom oznámením č. SP/60-004/12-Šk zo dňa 18. marca 2013. Žalobcovia si ako účastníci konania prevzali toto oznámenie dňa 28. marca 2013, pričom ústne pojednávanie, ako to vyplýva z predmetného oznámenia, sa uskutočnilo dňa 05. apríla 2013, a teda je zrejmé, že lehota podľa § 80 ods. 1 stavebného zákona zo strany stavebného úradu nebola dodržaná, avšak na predmetnom ústnom pojednávaní sa podľa prezenčnej listiny zúčastnil splnomocnený zástupca žalobcov JUDr. Michal Petřík, ktorý sa v konaní do zápisnice vyjadril. Ďalšie ústne pojednávanie oznámil stavebný úrad účastníkom konania oznámením č. SP/60-008/12-Šk zo dňa 27. mája 2013, ktoré si žalobcovia prevzali dňa 05. júna 2013 s tým, že ústne pojednávanie sa konalo dňa 12. júna 2013, ani v tomto prípade zákonom stanovená lehota 10 dní nebola dodržaná, avšak na nariadenom ústnom pojednávaní sa žalobcovia osobne zúčastnili. Prvostupňový súd poukázal na to, že dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu môže byť v zmysle ust. § 250i ods. 3 O. s. p. len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka, a teda aj keď v prípade procesného postupu stavebného úradu došlo k pochybeniu, a to nedodržaniu zákonnej lehoty, tento procesný postup stavebného úradu nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj stavebného úradu. Oznámenia o začatí spojeného stavebného a kolaudačného konania si účastníci konania prevzali, v konaní vzniesli námietky a samotného ústneho pojednávania sa zúčastnili, či už osobne alebo prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Formálne zopakovanie tohto procesného postupu by neprívodilo pre účastníkov iné, či výhodnejšie rozhodnutie.

Za nedôvodnú považoval súd námietku žalobcov, že z predvolania stavebného úradu zo dňa 18. marca 2013 vyplýva, že ústne pojednávanie bolo nariadené na deň 05. apríla 2013, avšak z protokolu a prezenčnej listiny je zrejmé, že sa malo ústne pojednávanie uskutočniť dňa 04. apríla 2013. Z obsahu, resp. zo záhlavia protokolu zo spojeného konania o dodatočnom povolení zmeny stavby počas výstavby s kolaudačným konaním je nesporné, že toto konanie prebiehalo dňa 05. apríla 2013 o 10.00 hod. na stavebnom úrade. Napriek tomu, že v závere protokolu pri uvedení miesta spísania protokolu „vo Veľkej Lomnici“ je uvedený dátum 04. apríla 2013 a takýto istý dátum je uvedený aj na prezenčnej listine, v danom prípade ide iba o chybu v písaní, keď dátum nariadeného ústneho pojednávania 05. apríla 2013 je zrejmý aj zo samotného oznámenia o tomto ústnom pojednávaní, ktoré bolo doručované účastníkom konania. V prezenčnej listine k tomuto protokolu sám právny zástupca žalobcov k svojmu podpisu pridal označenie dátumu ústneho pojednávania dňa 05. apríla 2013.

Vo vzťahu k námietke žalobcov, že protokol z ústneho pojednávania neobsahuje náležitosti uvedené v § 81a ods. 1 stavebného zákona, krajský súd uviedol, že táto námietka je taktiež nedôvodná, pričom žalobcovia rovnako neuviedli, ako boli dotknutí na svojich právach týmto protokolom. Z obsahu protokolu zo dňa 05. apríla 2013 a 12. júna 2013 súd zistil, že stavebný úrad popísal doterajší priebeh konania, zo záhlavia je zrejmé, že sa týka spojeného konania o dodatočnom povolení zmeny stavby počas výstavby s kolaudačným konaním na stavbu „Novostavba dvoch bytových domov v obci Veľká Lomnica“, protokol obsahuje popis kompletnej dokumentácie, ktorá bola predložená ku kolaudačnému konaniu, vyjadrenia účastníkov konania predvolaných na toto pojednávanie vrátane dotknutých orgánov, ktoré svoje záväzné stanoviská predložili osobitne v konaní, čo vyplýva zo samotného obsahu protokolu, pričom žalobcovia v odvolacom konaní proti rozhodnutiu stavebného úradu nedostatok obsahovej náležitosti protokolu nenamietali.

Vo vzťahu k námietke žalobcov, že podľa stavebného projektu mala mať stavba 2 vodovodné hydranty, pričom reálne má iba jeden vodovodný hydrant a že pivničné kobky v stavbe nemajú protipožiarne dvere, ale iba drevotriekové dvere používané v bytových domoch, súd uviedol, že táto námietka je nedôvodná, pričom, žalobcovia v žalobe neuviedli, ako boli dotknutí na svojich právach tým, že vodovodný hydrant je len jeden a že pivničné kobky majú len drevotriekové dvere. Prvostupňový súd uviedol, že túto námietku žalobcovia nevzniesli v samotnom konaní pred stavebným úradom, ani pred odvolacím orgánom. V stavebnom konaní platí koncentračná zásada podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona, podľa ktorého stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Ak teda žalobcovia na nariadených ústnych pojednávaniach a vo svojich písomných námietkach nevzniesli námietku týkajúcu sa hydrantov a protipožiarnych dverí, na túto námietku nemohol stavebný úrad v stavebnom konaní ani žalovaný ako odvolací orgán prihliadať. Zároveň krajský súd poukázal na to, že dotknutým orgánom, ktorý chráni verejné záujmy v oblasti protipožiarnej ochrany je Hasičský a záchranný zbor v Kežmarku, ktorý pre účely tohto stavebného konania vydal ako dotknutý orgán záväzné stanovisko podľa § 140a stavebného zákona a toto stanovisko bolo súhlasné. Za formálny nedostatok nemajúci vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a stavebného úradu považoval súd aj skutočnosť, že správa o odbornej prehliadke a odbornej skúške elektrického zariadenia U. nemá vo svojom vyhotovení dátum, kedy bola spracovaná, pričom uviedol, že ani z tejto námietky nie je zrejmé, akým spôsobom boli žalobcovia ukrátení na svojich právach.

Z obsahu prvostupňového rozhodnutia č. j. SP/60-010/12-Šk vyplýva, že stavebný úrad povolil vykonané stavebné práce (zmeny stavby počas výstavby) a povolil užívať už dokončenú časť predmetnej stavby. V časti „Osadenie stavieb“ rozhodnutia je uvedené, že výšky stavieb podľa geodeticko-technickej správy vypracovanej U. A. Y., autorizovaným geodetom a kartografom, sú od päty objektu viditeľnej na teréne po najvyšší bod stavby zamerané nasledovne: 1. Bytový dom A výška hrebeňa 16,89 m, 2. Bytový dom B výška hrebeňa 16,72 m. Námietka žalobcov, že výška po hrebeň strechy 15,4 m nezodpovedá údajom uvedeným v rozhodnutí stavebného úradu a dokumentácii predloženej k stavebnému konaniu. Nezodpovedá tomu ani tvrdenie žalobcov, že skutočná výška po

hrebeň vyhlídkovej veže je 20,45 m. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na Všeobecne záväzné nariadenie obce č. 43 zo dňa 13. decembra 2007 a záväzné regulatívy územného rozvoja obce Veľká Lomnica bod 3.1.5, ktoré upravuje, že objekty bytových domov, penziónov, hotelov a vyššej vybavenosti - dvojpodlažné s možnosťou podpivničenja so sedlovými strechami s využitým podkrovím môžu mať výšku hrebeňa strechy od upraveného terénu po hrebeň strechy do 15 m, túto ich námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu administratívneho spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd zistil, že stavebný úrad ako aj žalovaný pri rozhodovaní veci vychádzali z územného plánu obce Veľká Lomnica platného v čase vydania rozhodnutia. Obec Veľká Lomnica má spracovaný územný plán obce schválený uznesením obecného zastupiteľstva č. 19/91 zo dňa 26. júna 1991 v znení neskorších zmien a doplnkov. Jeho záväzná časť bola vyhlásená všeobecne záväzným nariadením č. 38/2006 v znení neskorších zmien a doplnkov. V čase vydania rozhodnutia stavebného úradu a žalovaného bola platná a záväzná časť územného plánu obce Veľká Lomnica vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením č. 3/2012 zo dňa 20. septembra 2012, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01. decembra 2012. Podľa záväzného regulatívu územného rozvoja obce bod 3.1.5. neobsahuje výškové obmedzenie stavby bytových domov, penziónov hotelov a vyššej vybavenosti. Preto povolenie stavby bytových domov vo výške uvedenej v rozhodnutí stavebného úradu je v súlade s územným plánom obce ako aj jeho záväznou časťou. Obstarávanie, spracovanie a schvaľovanie územnoplánovacej dokumentácie a jej záväzných častí je samostatným procesom upraveným v prvej časti stavebného zákona. Podľa ustanovení § 22 stavebného zákona k návrhu územnoplánovacej dokumentácie je verejnosť oprávnená podávať pripomienky, a teda zúčastňovať sa na schvaľovacom procese, pričom toto právo mohli žalobcovia v súlade so stavebným zákonom využiť.

II.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie. V odôvodnení poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/28/2011, ktoré uvádza čím sa má súd vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v právnej veci zaoberať, pričom krajský súd sa týmito otázkami nezaoberal, odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje žiadnu odpoveď na otázky či správny orgán si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci dostatočne skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Krajský súd, ktorý konštatoval, že správny orgán nedodrжал procesný postup, na druhej strane iba uviedol, že procesné pochybenia nemajú vplyv na prípadnú zmenu rozhodnutia, avšak neuviedol ako k týmto záverom dospel a z akého dôvodu vplyv nemajú.

Žalobcovia ďalej namietali, že krajský súd sa nezaoberal námietkou uvedenou v žalobe, že protestom prokurátora č. Kd 133/11-7 zo dňa 10. augusta 2011 bolo konštatované, že postupom stavebného úradu pri vydaní kolaudačného rozhodnutia došlo k porušeniu zákona. Upozornenie prokurátora č. Kd 249/10-30 z 18. apríla 2011 uvádza, že stavebný úrad má zosúladiť realizáciu stavby s územnoplánovacou dokumentáciou obce, pričom stavebný úrad namiesto zosúladenia stavby s územnoplánovacou dokumentáciou obce prispôbil územnoplánovaciu dokumentáciu obce stavbe a stavebníkovi a to tak, že prijal zmenu územného plánu obce VZN č. 3/2012 zo dňa 20. septembra 2012 tak, že odstránil výškový regulatív a nahradil ho podlažnosťou stavieb.

Žalobcovia opätovne poukázali na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Sžp/28/2011, v ktorom sa uvádza, že stavba, ktorá je v rozpore s územným plánom obce je v rozpore s verejným záujmom, pričom žalovaný ani krajský súd sa nezaoberali touto námietkou, najmä verejným záujmom. I keď stavebný orgán odstránil výškový regulatív a nahradil ho podlažnosťou stavieb, tak je stavba napriek tomu v rozpore so zákonom, keďže žalobcovia predložili na pojednávaní STN 73 4301, ktoré upravuje termíny podlažnosť, a v zmysle ktorého sú stavby 4 podlažné, čo je v rozpore aj s v súčasnosti platným územným plánom obce, ktorý povoľuje 2 podlažia, pričom námietku neskúmal žalovaný a ani krajský súd. Žalobcovia v

žalobe namietali, že správny orgán nevyhotovil protokol z ústneho pojednávania v zmysle § 81a ods. 1 stavebného zákona a spísaný protokol neobsahoval zákonom vyžadované náležitosti, pričom krajský súd poukázal na § 81a ods. 2 stavebného zákona, podľa ktorého môže stavebný úrad nahradiť dokumentáciou, ak nie sú zistené odchýlky od skutočného realizovania stavby a neboli podané námietky zo strany účastníkov konania, avšak v prejednávanej veci boli takéto námietky podané, a teda nahradenie protokolu jednoduchým záznamom neprichádzalo do úvahy, pričom stavebný úrad nazval uvedený záznam protokol. Krajský súd uviedol, že uvedené konanie sa spravovalo podľa § 88a ods. 7 stavebného zákona, avšak zo samotného rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že išlo o konanie o dodatočnom povolení stavby spojené s kolaudačným konaním a kolaudačné konanie sa riadi § 76 stavebného zákona, a teda aj § 81a ods. 1 stavebného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobcovia navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. mája 2016, č. k. 5S/61/2014-168, v jeho zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil krajskému súdu.

III.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s výrokom ako aj odôvodnením rozsudku krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. mája 2016, č. k. 5S/61/2014-168, ako vecne správny potvrdil.

Ďalší účastníci v rade: 1.), 2.), 3.), 4.), 5.), 6.), 7.), 8.), 10.), 11.), 13.), 16.), 18.), 20.), 21.), 22.), 23.), 24.), 25.), 27.), 28.), 29.), 32.), 34.), 35.) sa k odvolaniu žalobcov vyjadrili prostredníctvom právnej zástupkyne, a navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. mája 2016, č. k. 5S/61/2014-168, potvrdil. Uviedli, že krajský súd vykonal podrobné dokazovanie, oboznámil sa so všetkým spisovým materiálom, podrobne vec referoval a vykonal dokazovanie, na základe čoho rozhodol. Krajský súd na pojednávaní vyzval žalobcov, aby konkrétne uviedli o aké vady konania pred správnym orgánom ide, aké skutočnosti sú nezákonné a s ktorým ustanovením právneho poriadku sú v rozpore, pričom žalobcovia nevedeli na tieto otázky odpovedať, a tie vady, ktoré namietali v správnom konaní boli vyriešené. Zároveň poukázali na skutočnosť, že žalobcovia v odvolaní neuviedli nové rozhodujúce okolnosti potrebné pre zmenu napadnutého rozhodnutia.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O. s. p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. októbra 2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O. s. p.)

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O. s. p. (§ 247 ods. 1 O. s. p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe a či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O. s. p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O. s. p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O. s. p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí.

Nie je ani úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležite odôvodní, niet dôvodu, aby odvolací súd žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zrušil.

Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - na základe žaloby žalobcov preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie obce Veľká Lomnica č. j.: SP/60-010/12-Šk zo dňa 26.11.2013, ktorým stavebný úrad podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v nadväznosti na § 58 až § 66 stavebného zákona, v spojenom konaní s kolaudačným konaním v zmysle § 88a ods. 9 stavebného zákona, dodatočne povolil stavbu a užívanie stavby: „Novostavba dvoch bytových domov v Obci Veľká Lomnica“, na pozemkoch parc. č. KN-C XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX v k. ú. K. P., pre stavebníka spoločnosť ESIN group, a.s. Považská Bystrica, so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica.

Podľa § 80 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie, a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním.

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 88a ods. 7 stavebného zákona na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 88a ods. 9 stavebného zákona s konaním o dodatočnom povolení stavby, ktorá je už dokončená, môže stavebný úrad spojiť kolaudačné konanie.

Úlohou súdu v predmetnej veci bolo posúdiť existenciu zákonných podmienok pre vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby a kolaudačného rozhodnutia v spojenom konaní v zmysle ustanovenia § 88a ods. 9 stavebného zákona.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, pričom duplicitné opakovanie pre účastníkov známych faktov v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu považuje za nadbytočné.

Pokiaľ žalobcovia namietali, že predmetná stavba je v rozpore s územným plánom obce, senát najvyššieho súdu považuje za potrebné zdôrazniť, že pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 250i ods. 1 prvá veta O. s. p. je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj kompletný administratívny spis týkajúci sa predmetnej veci, je zrejmé, že v čase vydania rozhodnutia stavebného úradu a žalovaného bola platná a záväzná časť územného plánu obce Veľká Lomnica vyhlásená Všeobecne záväzným nariadením č. 3/2012 zo dňa 20. septembra 2012, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01. decembra 2012. Podľa záväzného regulatívu územného rozvoja obce bod 3.1.5. neobsahuje výškové obmedzenie stavby bytových domov, penziónov, hotelov a vyššej vybavenosti.

Za stavu, že žalovaný ako aj stavebný úrad pri rozhodovaní vychádzali z územného plánu obce Veľká Lomnica, platného v čase vydania ich rozhodnutí, senát najvyššieho súdu sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu, že povolenie stavby bytových domov vo výške uvedenej v rozhodnutí stavebného úradu je v súlade s územným plánom obce ako aj jeho záväznou časťou.

Neuniklo tiež pozornosti najvyššieho súdu, že žalobcovia v rámci žaloby žiadnym spôsobom nekonkretizovali, na ktorých svojich právach mali byť rozhodnutím a postupom žalovaného ukrátení.

Senát najvyššieho súdu zároveň zdôrazňuje, že predmetom konania v posudzovanej veci nebolo preskúmanie zákonnosti Všeobecne záväzného nariadenia č. 3/2012 zo dňa 20. septembra 2012. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že žalobcovia mali možnosť vyjadrovať sa k zmenám územného plánu v rámci schvaľovacieho procesu.

Súd prvého stupňa bol povinný vychádzať so stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a preto ani na námietky žalobcov, týkajúce sa protestu prokurátora č. Kd 133/11-7 zo dňa 10. augusta 2011 a upozornenia prokurátora č. Kd 249/10-30 z 18. apríla 2011, nebolo možné v rámci predmetného konania prihliadať.

V súvislosti so žalobcami namietaným nedodržaním procesného postupu pred stavebným úradom, najvyšší súd z podkladov administratívneho spisu zistil, že stavebný úrad oznámil začatie dodatočného povolenia stavby spojeného s kolaudačným konaním účastníkom konania a dotknutým orgánom oznámením č. SP/60-004/12-Šk zo dňa 18. marca 2013. Žalobcovia si ako účastníci konania prevzali oznámenie dňa 28. marca 2013, pričom ústne pojednávanie sa uskutočnilo dňa 05. apríla 2013, a teda je zrejmé, že lehota podľa § 80 ods. 1 stavebného zákona zo strany stavebného úradu nebola dodržaná. Na predmetnom ústnom pojednávaní sa podľa prezenčnej listiny zúčastnil splnomocnený zástupca žalobcov O. A. Z., ktorý sa v konaní do zápisnice vyjadril. Ďalšie ústne pojednávanie oznámil stavebný úrad účastníkom konania oznámením č. SP/60-008/12-Šk zo dňa 27. mája 2013, ktoré si žalobcovia prevzali dňa 05. júna 2013 s tým, že ústne pojednávanie sa konalo dňa 12. júna 2013, pričom ani v tomto prípade zákonom stanovená lehota 10 dní nebola dodržaná, avšak na nariadenom ústnom pojednávaní sa žalobcovia osobne zúčastnili.

Čo sa týka nesprávnosti postupu stavebného úradu, ktorý opakovane nedodrжал zákonom stanovenú lehotu, najvyšší súd prisvedčil žalobcom v tom smere, že zo strany stavebného úradu došlo jednoznačne k pochybeniu, keď 10-dňová lehota v ich prípade opakovane dodržaná nebola.

V súvislosti so žalobcami namietaným nedodržaním procesného postupu pred stavebným úradom, najvyšší súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že v konaniach o žalobách súd zásadne skúma dôvodnosť žaloby, pričom na vady, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu, neprihliada. Podľa názoru senátu najvyššieho súdu aj v prípade porušenia procesných predpisov je dôvodom zrušenia rozhodnutia len také porušenie zákona, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu prívodiť pre účastníka vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie.

Za stavu, že žalobcovia sa na jednom z pojednávaní osobne zúčastnili a na druhom bol osobne prítomný ich právny zástupca, napriek tomu, že nebola dodržaná procesná lehota, by zopakovanie tohto procesného postupu neprírodilo pre žalobcov výhodnejšie rozhodnutie.

Odvolačí súd zistil, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo správnymi orgánmi náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov prvostupňový súd nezistil právne pochybenia, ani logické nesprávnosti, ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcov, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nepochybné, z akých dôvodov dospel krajský súd k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby a k potrebe jej zamietnutia. Skutočnosť, že krajský súd nerozhodol o podanej žalobe v súlade s predstavami žalobcov, nemožno považovať za porušenie práva na súdnu ochranu.

Zároveň senát najvyššieho súdu poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 101/2010-19 zo dňa 11. marca 2010, v ktorom konštatoval, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Odvolačný súd zistil, že odvolanie žalobcov neobsahuje právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. a § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O. s. p. a s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní neúspešným žalobcom ich náhradu nepriznal, pričom žalovanému a príbratým účastníkom právo na náhradu trov konania neprináleží.

Občiansky súdny poriadok v správnom súdnictve upravuje vznik nároku na náhradu trov konania iba proti žalovanému správnomu orgánu, nie proti žalobcovi, ktorý podal žalobu a ňou disponuje. Špecifické postavenie ďalšieho účastníka v konaní spôsobuje, že trovy konania, ktoré mu vznikli, znáša zo svojho.

S poukazom na uvedené odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.